

նակված էին 10 գործ: Ներքայ էին մեծ 26 ձայնաւորներ, նախագահում էր քաղաքացւոյն Մարտինով: Անցան նիստի զեկուցումը կարգաւոյց յետոյ, ձայնաւոր Զուբալով յայտնեց, որ նա մի գրութիւն ունի ներկայացնելու հաշւապահական կանոնադրութիւնը գործածելու մասին: Այդ գրութիւնը ստանալուց յետոյ քաղաքացւոյնը յայտնեց, որ պէտք է սկսել հերթական հարցերի քննութիւնը: Չայնաւոր Ալազաւով ասեց, որ հարկաւոր է կարգաւոր Զուբալովի գրութիւնը, իսկ քաղաքացւոյնը մեկնելով, որ ամեն մի ձայնաւորի գրութեան ընթերցանութիւնը կարելի է կամ խելոյն սկսել և կամ թողնել միւս անգամ, անցաւ հերթական գործերի քննութեանը:

Առաջին գործ նշանակված էր 1881 թ. էլ և մտից հաշիւը, որ զեւ ևս վերջացած չէր: Պէտք է քննել քաղաքային բրձիկներին համար հարկաւոր ծախսի յուշագրումը: Նույնպէս հարցադրեցին «Մշակ» անցնել համարներից մէկի մէջ, յունվարի 29-ի նիստի ժամանակ հարց բարձրացրաւ արդեօք լաւ չի լինի քաղաքային առողջապահական մի բժիշկ ունենալ, որովհետեւ քաղաքային միւս բժիշկները բուն պոլիցիական պարտականութիւններ ունեն և անկարող են հսկել առողջապահական մասի գրաւ վիճարանութիւնների ժամանակ յայտնվեցաւ, որ մի լաւ բժիշկ ունենալու համար հարկաւոր է գոն 5000 ռ. վճարել, որպէս զի նա կարողանայ խնայել իր պրակտիկան և այդ գործով զբաղվել, որ եթէ բժիշկը փոքր փարձատրութիւն ստանայ, գործերը նոյն գրութեան մէջ կը լինեն, ինչ որ այժմ, միայն թէ նա ի դուրս գալիս կը ստանայ և ոչինչ չի կատարել: Բացի այդ յայտնվեցաւ, որ փարձաւորներ խնայել է սենատից ազատել նրան բժշկներին տրվելի 7260 ռ. ծախսից և եթէ սենատը կը կատարէ քաղաքի խնդիրը այն ժամանակ կարելի կը լինի մի ապահոված բժիշկ ունենալ: Վճարվեցաւ չը վարձել առանձին

բժիշկ և հարցը բաց թողնել մինչև որ սենատը վճարի այդ գործը:

Այնուհետեւ խօսվեցաւ, որ անսանձոր բժիշկին հարկաւոր է տարեկան 200 ռ. աւելացնել, որովհետեւ սպանդանոցը Նախիջուղ է տեղափոխված և որ նա կարողանայ կազմի ծախսը վճարել: Չայնաւոր Ալազաւով նկատում է, որ անսանձոր բժիշկի սպանդանոց գնալը աւելորդ է, որովհետեւ նա չէ կարող հասնել, երբ հարկաւոր է, որ մինչև նրա գալը միւս տարած կը լինի, որ նրա բացակայութեամբ կարող են մարմին այն կենդանիներին, որոնք փառ են յայտնված: Կաղաքացւոյնը նկատեց, որ մի ժամանակ փոքր եղաւ անսանձներին մարմինը ժամանակը նշանակելու, որ նա անաջող հեռեկաններն ունեցաւ: Չայնաւոր Վիսկոպով նկատում է, որ կարելի է 200 ռ. աւելացնել, միայն թէ անսանձութեւնը Նախիջուղ ապրիլի 1-ին մինչև նշանակել 200 ռ., առանց պարտաւորեցնելու բժիշկին Նախիջուղ ապրիլի 1-ի նկատի ունենալով, որ սպանդանոցը տեղափոխելու հարցը շուտով կը վճարվի, ուրեմն բժիշկը աննշան գումար կը ստանայ: Այնուհետեւ ընդունվում են ելքի միւս յօդուածները, որոնցից մէկի մէջ նշանակված է 12 ռ. ծախս վերայի խաչի պահպանման անակի համար: Ալազաւով նկատում է, որ լաւ չէ այդպիսի ծախս նշանակել, քանի որ փարձաւորներ իր ձեռքին ունի անսանձութեան և արտաքոյ կարգի ծախսերի համար 5000 ռ.: Այնուհետեւ քննվեցաւ փողոցների մաքրելու և նրանց վերանորոգելու յօդուածը: Անցնալ տարի հրատարակված էր մի ցուցակ, որ որոշում էր թէ որ փողոցները ինչ ժամանակամիջոցից յետոյ պէտք է մաքրվեն: Ուստիվեցաւ, որ ցուցակի որոշած կարգերը չեն կատարվում, որովհետեւ գրասխարելի է: Չայնաւոր Ալազաւով ասաւ ջարակեց հրատարակել գոն ևս այն ցուցակը, որ այժմ կատարում է փարձաւորները: Բացի այդ վճարվեցաւ առանձին յօդուածների մէջ մտնել և կող տարվանից այդ յօդուածի մի

քանի կէտերը: Միւս յօդուածները աննշան փոփոխութեամբ ընդունվեցան: Ալազաւով յանդիմանում է փարձաւորները, որ նրան թող չէ ապրիլ խաչել, որ փարձաւորներ անգամները պէտք է խաչեն այն ժամանակ, երբ նրանց հարցնում են: Վարչութեան անգամ Թամաշևի պատասխանում է, որ այդպիսի կանոն չը կայ և որ Ալազաւով աչք չի թիւն թող է փչում միայն:

Հարկաւոր ենք համարում նկատել, որ փողոցները վերանորոգելու և մաքրելու համար նշանակված է 90,600 ռ. և որ ձայնաւոր Վիսկոպովի յանդիմանութիւնը փողոցների անանցնելի լինելու մասին բողոքներ անարդար էր, որովհետեւ թէ նա և թէ միւս ձայնաւորները կարող էին նկատել, որ փեղաբարի Գին, երբ պէտք է քննվել և այդ ծախսը, սկսել էին վերանորոգել: Բարխատինայա փողոցի խնդիրը և յատկապէս վիսկոպովի կրեդիտին ասաւ, որի մասով անցնում են շատ ձայնաւորներ, որոնք կարող են հաւատարմի լինել փարձաւորներ հագաւարութեան մասին փողոցները մաքրելու և վերանորոգելու առիթով:

ՆԵՐՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

«Русскія Купцы» լրագրում կարգում են: «Այն մէջ յիշեցինք «Agence Russe» լրագրի լուրը, իր թէ մեր գաւառական մասերը ազատված չի լինի ցեղասպանից: Այսպէս (С.-Петербург. Вѣдом.) լրագիրը նույնպէս կարճ կերպով յայտնում է որ «Agence Russe» լրագրից հաղորդված լուրը բոլորովին սուտ է:

ՆՈՒՅՈՒՆՑ մեզ գրում են: (Այստեղի պատահական չլինի մէջ խոսվում է քաղաքային կուրս բանալու անհրաժեշտութեան մասին, որոնք այն նախ անցածները, որոնք մտադիր են ձեռնարկել այդ գործին, եթէ դրանով չեն հիմնում թղթախաչի մի ազատով ապաստարան և այդ հիմնարկութեանը կրեդիտին նշանակութիւն են կանխում տալ, աւելի մաքրաւոր կը լինել, եթէ դրա փոխարէն առ այժմ ուշադրութիւն դարձնելն ազգային ուսանողական ներքին անխնայութեան վրայ):

Մեզ գրում են Նուխուց որ այդտեղ երկու, երեք անգամ ընթացում մի անսովոր երեւոյթ անցի է ունենում, այն է տեղութեանը ծառա-

յող մանր պատանեաների մէջ տեղափոխութեանը և հրաժարականների յանախ կրեդիտը: Մի քանի պատանեական գործերի վերաբերութեամբ քննութիւններ են նշանակված և շատ նակովում են: Այդ քննութիւնների վերջնական յետոյ թղթախաչը խոստանում է հաղորդել մեզ նրանց մասին մանրամասն: —

Մեզ գրում են ՂԱՌԱՅԻՑ, որ այդտեղ թէ ամեն ինչ առատ է, բայց այնու ամենայն, առաջին պիտոյի միջոցները թանկ են ծախվում: Վաւրի մի ֆուտը արժէ 12 կ., աւարի մի ֆուտը 10 կ., փայտ կամ անուխ անցնալ նայեցնել ամեն ինչ էր, այժմ փոքր ինչ արժանացել է, պահիր արժէ 17 կ., իւր պուրը 12 կամ 14 բուրը, ցորենի պուրը 1 ռ. կ., գարին 35 կ.: Առուստուրը փառ է:

Մեզ գրում են ԲԱՆՈՒՆՑ նեղեալով: «Մեր ընտանեկան զորոյցի 6-րդ և 7-րդ դասաների նախ անգամների մէջ մի անսովոր խորհուրդ կայացաւ, որով նրանք վճարեցին այսուհետ մի միայն մարմին լեզու գործածել միմեանց մէջ խաչելու ժամանակ: Նույնպէս վճարեցին նաեւ նայող նոր գրականութեան և կարգաւոր նշանի գրքերն ու պարբերական հրատարակութիւնները: Այդ նպատակը շատ ցուրտ է, միայն մեզ խորհուրդ կը տան որ անկարելի է շատ կարգաւոր և տարբեր ընդունելով հրատարակելու գրքեր, քանի որ մեր նոր գրականութիւնը զեւ ևս պարտ է և միայն այն մարդը, որ ընդունալ մարդկային մարմին նա ընթերցանութեան միջոցով ծանոթանում է, կարող է մասնաւորապէս դարձանալ այն աստիճան, որ ցուրտ տալ է իր սպիտակ: Կարգաւոր միւս տարբեր գրականներ, բայց նոյն իսկ կարգաւոր ժամանակ միայն աչքի առնել անհրաժեշտ մեր ազգի: Ուղեղի այդ նախ և միւս անկարելի անհրաժեշտ աշխատանքը շատ է նպաստում իւրաքանչիւր անհատի մասւոր զարգացմանը և մեծ օգուտ կը տալ մեծ նակով և մեր ազգի ընդունելութեանը: Իսկ մեր մէջ խաչելու միւս և միւս նշանները: Այնպէս անհրաժեշտ որ ուրիշների մարմին արդիւնքից օգուտ չը գեղեք մեզ համար: —

ԱՅԼԱՅԻՑՄԻՑ մեզ գրում են որ այդ քաղաքի փողոցները և կամուրջը ծածկված են անանցնելի ցեղով և ոչ ոք չէ մտածում մաքրել թէ փողոցները և թէ կամուրջը: Կամուրջն էլ շատ փառ գրութեան մէջ է. նրա տախտակայն անսովոր ամեն տեղ ծածկված է արդէն:

Հաղարարում փողոցները այնքան խոր ցեղով են ծածկված և այն աստիճան փառ են լուսաւորվում, որ զինք ժամանակ անմարմին է չլինի փողոցներում: Եւ անց լուսաւորը ձեռքն ունենալու: Մի նախարարի պարտն խորհուրդ է տալ իր թաղի բնակիչներին, որոնք զի քաղաքին ձայնաւորներ, ուղարկալի և քաղաքացիք ուշադրութիւն իրանց թաղի անխնայութեանը: Բնական վրա դարձնել, մի ցեղեկից որ ձայնեղով ապրեն և նրախնայ են այն թէ քաղաքացիք թէ ուղարկալի անգամների և թէ ձայնաւորներից ամենամարտաբարձներին և յետոյ այդ

վրա դարձնել թէ ուշադրութիւնը: Բայց, երեք, այդ տեսակ գործողութիւնները այնքան յաճախ կրկնվում էին թէ ան մէջ, որ նա մի առանձին նշանակութիւն չը տուէր, միայն զգուշացրեց, որ իրան չը խանգարեն:

—Թիմա, Գարո, այդ ինչ խառն է, այստեղ կուրս անց էլ, եթէ ուզում էր միմեանց խնդրել, դնալ էր գուրը:

Մինչ երկու կրկնները պատահեց և քաղաքապետութիւնը պահանջելու համար պատասխանում էին իրանց կուրս տեղափոխել անհնաւոր գուր, վրա հասն նրանց անուսմանը: Նրանցից իւրաքանչիւրը փառելու փայտերից մի կտոր վեր առնելով, սկսեց իր կնիքը ձեռնել: Խառնութիւնը աւելի ազմայի կերպարանք տաացաւ:

—Անցաններ, սուտ էին նրանց, — կուրս ժամանակ էր ցուցել, չէր տեսնում մեր տէրը այս զինք նիւ ունի:

Կարծես, Գարո մեծ միայն պէտք էր համեստ լինել: Երկու կրկնները ընդունեցին այդ խորհուրդ և իրանց մաքում յետաձգեցին: Կուրս մի ուրիշ ժամանակի: Խաղաղութիւնը կրկին տիրած կը լինէր, եթէ այդ միջոցին ներս չը փաղէր երկու հարկների կատարած սկեսուրը, կարգ և կանոն սիրող քեթիւներ: Նա խելք մի փայտի կտոր և սկսեց իր որդիների պահաւ թողնել իր ԼԵՐԱՅԻՑ: Հարսները ստատիկ ձիւ բարձրացրին:

—Հա այդպէս... հա այդպէս... կրկնում էր բարձրացած պատուը ու խիստ:

—Իստական է, քեթիւներ, հանգստացէք, սուտ էր թէ կը փոքր ինչ վրդովմած ձայնով և հրամայում էր զարգարել:

—Դրանց պէտք է ձեռնել, տէր իմ, պատասխանում էր բարձրացած քեթիւները, շարունակելով իր գործը: —Քանի որ է, որ ձեռն չեն կերել, դրա համար կատարել են: Դրանց պէտք է ձեռնել, միայն ձեռնել:

—Իստական է, քարեկալ կրկնեց թէ կը: Բարձրացած պատուը այժմ դարձաւ զեղի իր տէրը:

—Այդ բոլորը ձեռք մեզն է, տէր իմ, ասաց նա զուրկ շարժելով: —Այդ բոլորը ձեռք թուրքութեանն է: Եթէ դուք էլ միւս ազանների նման ձեռնէք, այսպէս չէին լինի: Այդ բոլորը ձեռք մեզն է: Մենակ դրանք չեն, որ կապը կարած են, ամենքը այստեղ փչացել են, նրա համար որ, դուք չէք ձեռնում: Այսպիսի ազգ ևս չեմ տեսնել: Մտիկ տեղք մեր հարեան Գարոյին, ինչպէս իր նորակերի հայրն հանում է, դրա համար նրանից վարձեւում են:

Ելէր ժպտաց միայն և ոչինչ չը պատասխանեց: Հորտութիւնը այդ ուղղութիւն ժողովրդին անտանական գրութեան էր հաղորդել, որի մէջ ձեռք ընդունված էր որպէս զլիստոր պայան բանաւոր մարդուն կարգի և պատանի մէջ պահելու համար: Եւ զարմանալիս այն էր, որ ինքը ժողովուրդը այն աստիճան ուսման էր այդ գրութեանը, որ բոլորովին անբնական էր համարում, երբ չէին ձեռնում Նա նմանում էր մի գրատի, որ շատ կը զարմանար, եթէ իր տէրը չը մարակէր:

Ալազաւով չէր հասկանում, թէ ինչ էր խոսվում իր շուրջը, որովհետեւ վրացերէն չը գիտէր: Բայց ինչ որ տեսաւ, նրա վրա խիստ անախտած աւաղարութիւն գործեց: Այդ ինչ տեսակ անգամ կրկնելու են, այդ ինչ տեսակ փայտերի մարդիկ են, մտածում էր նա: —Իստական չէ, որ կրկնները ասար մարդու նախ խոսում են, ասար մարդու մեծ երեւները բաց են անում, բայց այնքան անախտ են, որ միմեանց խորհում էլ են: Նա մտաբերում էր սինեցի նախ կնոջ անթիլութեամբ, որը ոչ թէ ասարի, այլ իր անմահ կրկնների նախ անգամ իրաւունքը չունէր ոչ խաչելու, ոչ զեւեք ցոյց տալու: Իսկ Ալազաւով այս-

տեղ բոլորովին այլ տեսակ կեանք էր տեսնում և համարում էր այդ երկիրը կատարելապէս վարչականների աշխարհ:

Բոլորովին անտեղի չէր պատու քեթիւների նկատաւորութիւնը, Գարո թէ կը խաչալու թայլ էր իր անտեսութեան մէջ: Ամենամեծ մարդիկն անգամ, որոնք պատասխաններ են կատարում, որոնք աշխարհին որդիներ են տալիս, երբեմն իրանց տուր, իրանց ընտանիքը կատարելու: Զուրկ չունեն: Գարո թէ կը, որպէս պատարագ մական մարդ, ուշադրութիւն չէր դարձնում ընտանեկան մանր գործերի վրա: Նա գոհ էր, եթէ իրան հանգիստ կը թողնէին աւելի խաչը կրկնելու վրա մտածելու համար: Այդ պատճառով նրա բարի զեւեք, որ մի րոպէ առաջ փոքր ինչ խոստովանեցաւ, կրկին իր սովորական պարզ արտայայտութիւնն ասացաւ, երբ ազմուկը ու խոստովանեց զարգարել:

Թիման և Գարոն, երկուսի նման մտածաւորով իրանց կերած ձեռք, մտածաւորով միմեանց ծաւալը քաղցրեց, այժմ հաշտ, ուրախ, ժպտելով ու ձիւնալով, և միմեանց հաւաքողիկ խաչեր խաչելով, փետրաւան էին անում փառանքներ: Երեք, գրանց արտերը փառապալութեան ծանօթ չէին, երեք, գրանց չը գիտէին, թէ ինչ քան է վրաւորանքը:

—Թիմա, ցուց անուն, ասում էր Գարոն, յոնքերի շարժումներով ցոյց տալով Ալազաւով վրա: —Այդ մարդը արագից է կեղծ: —Մտիկ տուր, ինչ սիրուն բերեք ունի:

—Այնքը աւելի սիրուն են, հազիւ լսելի ձայնով նկատում էր Թիման, —ով գիտէ, որքան շատ նորակեր կուրսնայ դա:

—Դրա համար էլ մեր ազան այսպէս պատիւ է տալիս, իր մեծ և նուանցնում: Երեւում է, աղանական մարդ է: Մեր թաւ աղ չէ և բի մէջ այստեսակ աղամարդիկ շատ քիչ կան: Տեսնում

են, ինչ լաւ հագնված է, ասաց Գարոն մի ասանին հոգեզմայլութեամբ:

Թէ Ալազաւով հաղուտը բաղկացած էր զոգաւ արխաւուրդից և վրանաց երկրում գործված, հատարակ շաւլ չուխայից, բայց այդ զոգաւ էր երկու մանկահատակ կրկնների ուշադրութիւնը, որովհետեւ իրանց երկրում նորակեր տէր թաւաղներն անգամ այսպիսի հաղուտ փառում էին միայն հանգիստուր օրերում:

Նրանք մաքրեցին փառանքները փետրաւորից լուսային, խոտակեցին, յետոյ պատասխանաւոր շաւլ փառների վրա խրելով, քաղց տուեցին կրկն վրա: Համարները կարգված էին առատաւոր շաւլ ընկած շղթայից, և պարզաւորով կանացի կանաց խորովում էին փառանքները:

Գարոն և Թիմայի մի քանի րոպէ առաջ կատարած սկեսուրը, քեթիւներ, այժմ բաւական բարի զեւեք ընդունելով, զարգում էր կերակուր ներքի կաթնամեղով, որոնք նույնպէս քաղց ընկած առատաւոր շղթաներից խաղաղի վրա կերակուրների կաթնամեղի մէջ մի ասանին մեղանալական ձայնով ըրեւորեցան: Երեւ, ասաններով իրանց շաւլը խիստ անախտելի տա: Մի քանի շաւլահատ աղջիկներ անգաղաւոր դուր էին գալիս և ներս մտնում, կատարելով պատուի պատուները: Նրանք նրապի փոխարէն ԲԵՆՆԱՅԻՑ ունէին իրանց ձեռքում խճաւաւ երկրի վրա անախտներ, որոնք լցրել էին ասանը անուշ խնկանքներ, որոնք լցրել էին ասանը անուշ խնկանքներով: Գարոն քեթիւների աղջիկներն էին, թաւ երեք հոգի, որանց երեքն կուրսում էին Սօփիո, միջնակին գիգիլու, իսկ կրտսերին Նինո: Այդ ուրախ, պարզամտ ասանները, կարգված լինելով ցեղաների մէջ բարձրիկ աններով վաղվաւում էին, թաւաւում էին կրակի շուրջը, երբեմն այս բերելով, երբեմն այն տանելով, և իւրաքանչիւր սխալ գործելու միջոցին պատու մեր զգուշացնող յիշեցնելը:

